

Květen 2021

SOUTERRAIN

■ SVOBODA? SVOBODA!

Nejsem akademicky vzdělaná, pomohla jsem si v úvodu textem z internetu:

Řecký pojem svobody původně znamenal jen společenské postavení člověka, který svou obživou na nikom nezávisel, a tím se odlišoval od závislého otroka. „Kdo dává bezpečí přednost před svobodou, je po právu otrok“ (Aristotelés). Stoikové zdůraznili „vnitřní“ svobodu člověka, který dokáže rozumem krotit své choutky a ovládat vášně. Na to navázal Pavel z Tarsu: svobodu ohrožuje „otroctví hříchu“, tj. vnitřní neschopnost jednat správně. Křesťanství postupně prosadilo názor, že jistou míru svobody potřebuje každý člověk, aby mohl odpovídat za svůj život před Bohem. O tom, jak dalece je člověk sám vnitřně svobodný a má tedy svobodnou vůli, pochyboval v 16. století Martin Luther a vyvolal tak důležitou polemiku, kterou vedl s Erasmem Rotterdamským. (zotročená x svobodná vůle).

Od pozdního středověku vystupují do popředí politické svobody městského člověka a jejich ochrana před despotismem, což později vedlo k deklaracím „lidských práv a svobod“ v americké a francouzské revoluci. Občanské a politické svobody se zde chápou jako individuální a nezrušitelná či přirozená práva každého občana. Na tomto základě vznikla roku 1948 Všeobecná deklarace lidských práv OSN.

Hlubší promýšlení lidské existence od poloviny 19. století (Søren Kierkegaard) vedlo k poznání, že člověk se prostě musí rozhodovat, ať chce či nechce, a je tedy „odsouzen ke svobodě“ (Jean-Paul Sartre). Faktický rozvoj politických svobod v západních společnostech od 19. století vedl německého sociologa G. Simmela k poznání, že ke štěstí tyto svobody samy nestačí:

„Naše doba je vcelku jistě svobodnější než kterákoli dřívější, a přece má z této svobody tak malou radost.“

Tolik internetová citace. Nacházíme se v období mezi Velikonocemi a Svatodušními svátky. A mezi Pesachem a svátkem Šavuot, který se slaví v židovské tradici, ve které vyrostl Ježíš.

Svátek Pesach připomíná osvobození židovského národa z egyptského otroctví. Toto osvobození se slaví podle přesně předepsaného scénáře a jeho součástí je, kromě učení dětí, úkol pro každého - tuto cestu si znovu prožít, jako by tam fyzicky byl přítomen. 7×7 dní od Pesachu je tzv. omerové období, kdy se počítají dny do svátku Šavuot. Svátku, kterým Židé slaví darování Tóry na Sinaji. Tímto aktem je svoboda fyzická završena svobodou duchovní.

Svoboda je slovo velmi často používané, ba zneužívané. V naší pandemické době se mnoho lidí rozčiluje nad nesvobodou nařízení nosit roušky, zákazem shromažďování a omezením cestování. Je tohle svoboda? Však i ti Izraelité, když se jim povedlo dostat se z krutého otroctví, začali časem reptat. To známe všichni. Svoboda je jen tam, kde jde ruku v ruce se zodpovědností. Ale když ona se ta lidská mysl i svědomí dá tak krásně zmanipulovat...

Podívejme se na to z jiné stránky. Díky omezenému cestování jsem si letos docela důkladně prochodila okolí místa, kde už téměř 40 let žiju. Díky nemožnosti shromažďování jsem se docela zklidnila, nemusím na každou akci někam běžet a pak se v noci vracet domů. Naopak hodně přednášek, diskuzí i biblického vzdělávání či bohoslužeb za mnou chodí domů.

Díky lockdownu jsem se začala více zajímat o lidi z kostela, které znám třeba jen podle tváře nebo podle jména. A nestačím se divit, co je mezi námi nádherných, statečných, inspirativních a svobodných lidí, jen třeba nejsou tolik vidět, nemají tu potřebu.

Každý rok v době Pesachu se zamýšlím, co je moje aktuální otroctví. Některé okruhy jsou nové, jiné zůstávají stále stejné, asi nemám dost motivace to změnit.

Omezení, ve kterých žijeme, jsou snesitelná, i když samozřejmě pro mnoho lidí už to je na hraně. Ale právě od toho máme od Hospodina dar společenství, kde můžeme poprosit o pomoc, kdy můžeme podržet jeden druhého třeba jen telefonickým vyslechnutím. Máme svobodu si o pomoc říct.

Tak to využijeme. A dejme jeden druhému možnost zažít radost z cílené pomoci.

A „Čtěme Bibli, tam to všechno je“!

Marta Študentová

Výtah z jednání staršovstva (1. 4. 2021 v 19:00 on-line)

A. NA VĚDOMÍ

A-2. další aktivity s. farářky a br. faráře

- **MT:** předsvatební přípravy 1x, katech. sem. vikariátu úvod, německý kurz duch. péče online, pastorační (mj. Ďuraškovi, Mejšnarová, VP v DD Eva Muzikářová), DRD a DRS Krabčice, supervize v Diakonii, Kurz krizové intervence online, výlet Modř. Rokle, Seniorátní konference online, ladění

vzdělávání kaplanů Diakonie online

- **PR:** pastorec (mj. návštěva s. Preisové v LDN Roztoky), návštěva rodin konfirmandů; VP v rodině, ÚVN-pohřeb, ANK, SPEK
- **Oba:** Obcování, příprava tábora, „Káva se SR“

A-3. Pošta a různé

- sborová zásilka 3/2021 <https://www.ustredicce.cz/rubrika/11-Sborova-zasilka/index.htm/> - termíny Běleč (sděleno sboru); info o nové výši daňových odpočtů (30% základu)
- odeslána žádost na SR s žádostí o jmenování farářek, též souhlas SV
- proběhla jarní seniorátní konference – lze očekávat, že bude určen termín pro vypracování sborových strategických plánů

B. K PROJEDNÁNÍ

B-1. Úpravy farářského bytu

- dohodnuto se SR - „stavební dozor“ za sbor - DM a PG

B-2. Uspořádání bohoslužeb v nejbližším období

- dle rozhodnutí vlády-on-line a 10 % kapacity – přihlášení se k účasti – odsouhlaseno

B-3. Konfirmace

- zkouška před sborem-rozhovor s P. Pokorným (on-line a fyzicky účast prioritně rodin)

B-4. Diakonie a křesťanská služba

- MŠ – presbyteri píší dopisy starším členům sboru
- Diakonie Praha – sloučení tří škol, budovu na P4 bude potřeba opravit
- Projekt „trčka“ pro Diakonii se pomalu rozjíždí (umělci poskytnou díla) – na webu sboru bude link k nahlédnutí a k nákupu

B-5. Finanční záležitosti (TČ)

- zpráva TČ za rok 2020 odeslána staršovstvu:
 - účetnictví roku 2020 je uzavřeno; daňové přiznání bude odesláno
 - potvrzení o daru církvi pro daňové přiznání vydáno šedesáti osmi žadatelům
 - revizoři hospodaření (M. Heller, K. Řežábek a náhradníci V. Henych, L. Jelínek) provedli korespondenční formou revizi – bez závad
 - účetnictví sboru Ústí nad Labem uzavřeno; předpokládá se, že účetnictví za r. 2021 udělají ještě Černohorští, v r. 2022 by již měl být sbor soběstačný

B-6. Nový evangelický zpěvník

- seznam zájemců vytváří a předá PR

B-7. Hospodářské záležitosti

- on-line přenos – D. Henych nainstaloval nový mikrofon

B-8. Výroční shromáždění

- VSS odloženo na neurčito; schválena výroční zpráva za sbor

B-9. Ustanovení budoucích farářek

- probíhá neformální průzkum postojů členů sboru ke jmenování farářek - předběžný výsledek bude oznámen na Hod Boží velikonoční

B-10. Trvající a nové úkoly

- DM – úklid-je hotovo-děkujeme; likvidace koberce v kuchyni-odsouhlaseno
- PR – dokončení práce na knihovně; JM – dokončení uspořádání archivu

B-11. Z došlé pošty a různé k rozhodnutí

- sbor Dvakačovice – prosí o jakoukoli částku jako dar – veřejné osvětlení + plot. Poskytneme 10 000,- Kč – schváleno
- dopis od F. Šimonovského: návrh na synod – rozšíření grantového systému o investiční granty fond pro sbory – podpořili jsme
- TČ – faktura za plyn – s novým dodavatelem šetříme cca 25 procent
- volby nového staršovstva – listopad 2021
- nutno dovolit 12 presbyterů + náhradníky – navrhuje snížení počtu starších o 2 – 4 – nutno schválit sborovým shromážděním a SV
- výjezdní zasedání staršovstva – příště domluvit termín na výjezd

Hledáme příštího faráře III – finále

Synodní rada ČCE na svém zasedání 6. dubna jmenovala obě námi navržené kandidátky, totiž Alexandru Jacobea a Magdalénu Trgalovou, budoucími farářkami našeho sboru. Máme z toho radost! Zároveň se tím dovršilo naše více než roční úsilí.

Připomeňme si, proč k ustanovení farářek došlo tímto neobvyklým způsobem. Za všechno může epidemie covid-19 a omezující opatření, která v loňském a letošním roce prakticky vyloučila konání standardních volebních shromáždění. SR ve svém dopise z 20. října 2020 navrhla dvě alternativní řešení: (1) takovéto jmenování, (2) korespondenční volbu. Naše staršovstvo se zprvu klonilo ke druhé variantě, podle možností kombinované s konáním fyzické volby s omezeným počtem účastníků (Souterrain č. 2). Synodní rada ČCE však ve svém sdělení z 11. února od korespondenční volby couvla a proto i my, stejně jako mnoho dalších sborů, jsme ji požádali, aby naše farářky jmenovala.

Jak víte, sestry Jacobea a Trgalová projevíly přání neomezit se na tento formální krok, ale přály si mít od členů sboru zpětnou vazbu. Proto jsme uspořádali průzkum Vašich postojů. A ten dopadl velmi příznivě. Děkujeme všem, kteří jste se jej účastnili! Sešlo se více než 60 odpovědí, reprezentujících názory skoro 75 lidí. Jediný hlas byl negativní, jinak všichni s ustanovením obou farářek vyslovili souhlas, mnohdy nadšený a doprovázený delším komentářem, v několika málo případech s kritickou poznámkou ke

zvolenému postupu. S výsledkem průzkumu i s těmito (anonymizovanými) komentáři jsme obě sestry seznámili, obě to označily za krásný velikonoční dárek.

Jan Mašek

„Kudy kam a kudy dál,

nestarej se, Pána chval, vzpomeň jen, že cestou oheň plál“, zpívali kdysi Berani v krásné písni. Dočkali jsme se měsíce května a máme proč Pána Boha chválit. Budeme slavit Svatodušní svátky, svátky ohně, plamenů, které hořely v Jeruzalémě jako důkaz probouzející se víry. Naše letošní budou o to radostnější, že s námi u stolu Páně budou poprvé naši konfirmandi.

Nezažijí to, co k obrazu řádné konfirmace patří – tedy nacpaný kostel, těšící se na jejich představení; slavnostní bohoslužby s plným stolem Páně, u kterého má být přece co nejširší rodina apod. V tuto chvíli vůbec nevím, jakou podobu naše svatodušní shromáždění bude mít. No a co??? Děti jsou naprosto plné života, flexibilní, krásný příklad víry, jak by měla vypadat. Připravena neustále na situace, které „zavání“ novotou. Nebezpečná infekce změnila naše zaběhané pořádky i v církvi a ve sboru... ale nepřemůže ani víru ani život z ní.

Naše konfirmační příprava se během zimy (při zákazu fyzického shromažďování se na faře) přeměnila v nádherné výšlapy kolem Prahy. Během pátků jsme se vídali on-line a hlavně jsme odpočívali-po celotýdenním maratónu on-line školní výuky dětí jsem skutečně nepovažoval „drcení“ dalších informací za nejnnutnější. Hráli jsme si „christivity“ a zažili, že on-line pantomima je veliká „srandá“, zvláště když při tom vypadne signál 9... Konfirmační cvičení nabralo poslední rok přípravy podobu držení našich osobních sociálních kontaktů a „party“. Přesto jsme celou skupinu dětí společně neudrželi. Bolí to, ale za „ztráty“ nemohl covid...

Při posledním setkání jsme hráli hru s obrázky. Každý si mohl vybrat jeden, s jehož pomocí by vystihl, co pro něj konfirmace znamená. Pokukující ovečky odrážely nejen biblického Pastýře, ale když v rozpacích klopyly oči, připomínají prý konfirmandy při zkoušce 9. Vybraný pavouk nám neměl nahnat hrůzu, ale připomněl doplňování našich znalostí i emocí při našem dorůstání ve sboru a v církvi; přirovnali jsme si jednu víru jako obrazec, který se pomalu zaplňuje, jako když pavouček dotkává svoji síť a tak postupně zaplňuje prázdná místa ve svém životě „víry“. Postava, která nádherně „baleťácky“ balancuje v prostoru, představuje náš vybalancovaný tanec životem i životem víry. Přenádherná fotka zarostlé cesty v zeleni stromů naznačuje pohyb, směr i cíl. Stejně tak i fascinující obrázek točitého „prvorepublikového“ vnitřního schodiště v nějakém vysokém domě, které kreslí úžasnou cestu vzhůru neustále se zužující k cíli, k vrcholu.

A bývalá konfirmandka (říkáme těm dvěma starším, kteří s námi vzorně drželi partu, „patroni“) si vybrala obrázek plavce, který stojí na odrazovém můstku nad vodou. Skoč; jump... Jakýsi Sören kdysi víru k tomuto výjevu také přirovnával.

Přeji našim konfirmandům nezapomenutelný květen 2021. Nikoli kvůli „omezením“, ale kvůli jejich naslouchání, růstu, tančení, putování, výstupu i skoku...ne do neznáma, ale do milující náruče Boží. Konfirmace má být mj. utvrzením dospívající osobnosti. Budu jim moc přát, a prosím vás všechny v celém sboru, abyste nasadili zdravý rozum a občanskou statečnost, aby jejich další cesta životem nebyla ovlivňována hříchem války, tak jako naše, když jsme víc než třicet let žili v okupované zemi.

Díky vám, milí konfirmandi, za krásné roky, krásná setkání, radost z hudby, zpěvu a sdílení všech vašich přenádherných darů. Budeme se modlit za vás a pracovat proto, aby váš život byl životem ve svobodě.

„Pouť ta pouští vede a tma padla zlá, z cesty svěst nesvede, když nám oheň plá. Kudy kam a kudy dál, nestarej se, Pána chval, vzpomeň jen, že cestou oheň plál. Cesta za svobodou není na mapách, přesto pískem, vodou jen dál, žádný strach. Kudy kam a kudy dál, nestarej se, Pána chval, vzpomeň jen, že cestou oheň plál“ (Svítá 234).

Pavel Ruml, psáno v neděli Misericordias 18. 4. 2021

Letošní konfirmandi

Jmenuji se Vilém a narodil jsem se v Českých Budějovicích. Ale do roku 2016 jsem žil v Sázavě, kde můj táta byl farářem. Byl jsem tam pokřtěn a prožil jsem tam celé dětství, kdy jsem chodil do nedělníky a nábožka. Nyní bydlíme v Praze. Chodím na základní školu do 8. třídy. Rád hraji tenis a chodím do skautu. Rád spím a rád hraji počítačové hry.

Dobrý den, jmenuji se Marie Anna a nyní jsem plně zaměstnanou studentkou gymnázia Jana Nerudy. Vyrostla jsem na vysočinské vesnické faře a do Dejvického sboru jsem s rodinou přišla už skoro před pěti lety. Kromě účasti na konfirmačním cvičení ve svém volném čase vedu skautskou družinku, zpívám ve sboru, hraji na klavír a kytaru a věnuji se tvořivým činnostem.

Jmenuji se Ondřej, je mi 12 let a chodím do sekundy na osmiletém gymnáziu (7. třída). Mám 2 starší sestry. Hraji na housle a taky rád plavu.

Jmenuji se Aloisie Trgalová. Jsem dcera naší farářky Magdaleny Trgalové. Hraji na cello a flétnu. Chodily jsme do sboru v Českém Brodě, Střešovicích a skotském Stromness. Teď (ne)chodíme sem do Dejvic.

Ahoj, já jsem Verča. Je mi 15 let a chodím do kvarty. Mám ráda sporty, hlavně v přírodě. Řekla bych, že nejlepší zážitky, jsou vždycky ty, kde vše nejde podle plánu.... Jinak by to byla přeci nuda, ne? A takových máme s mládeží dost. :-) Nedokážu říct, co do sboru přináším, ale jsem rozhodně ráda, že sem patřím. V téhle době celá příprava ke konfirmaci probíhala dost netradičně, ale nakonec to bylo o to zajímavější. Chodili jsme na výlety, vymysleli způsoby, jak se vidět onlajn (jak by řekl Pavel) a ani nemluví o tom, jak máme nazpaměť naučené snad všechny karty Christivit. :-)

Projekt Truhlářská – stav 2021

Možná si ještě pamatujete, že dejvický sbor se roce 2018 ujal projektu „Seznámení veřejnosti s modlitebnou na Truhlářské 8“. Připomeňme si, že v roce 2016 se Kostnických Jiskrách objevil článek památkářky Marty Procházkové, ve kterém popisovala svůj objev prapůvodní pražské toleranční modlitebny v domě na výše uvedené adrese. A také to, že dům je nevyužívaný a že by byl ideálním místem ke zřízení Muzea české reformace. Nápad vyvolal v evangelické veřejnosti velký rozruch, záhy se utvořil neformální uskupení lidí ochotných pro to něco udělat a posléze synodní rada z některých z nich utvořila komisi „Truhlářská“. Ta měla jednak zjistit dostupná informace o historii domu (mnohé je v pozapomenuté Hrejsově knize „Dějiny české evangelické církve v Praze ...“), jednak jednat s představiteli Městské části Praha 1 o možnostech využití domu. Komise také využila jubilejního roku 2018 a koncipovala zmíněný projekt, který

byl formálně zastřešen našim sborem. Výsledkem byly tištěné propagační materiály, velké postery a přednášky uskutečněné v Klubu pro starou Prahu a v několika pražských sborech.

Jednání s vlastníkem domu prošla různými peripetemi, od odmítavých postojů k těm poměrně vstřícným, o tom se nechci rozepisovat. Vloni na jaře začaly práce na rekonstrukci domu pod přísným dohledem památkářů. Postupně se ukazovalo, že se jedná o ještě cennější stavbu, než byl původní předpoklad, v důsledku čehož se stavební projekt musel několikrát předělávat. V té době už bylo jasné, že idea muzea padla a dům bude sloužit veřejnosti. Nyní se stavba chýlí ke konci, někdy v květnu by měla být předána k užívání Domu dětí a mládeže. Přesto město se spoluprací církve počítá. Koncem března se přímo na místě uskutečnilo jednání, kterého jsme se za ČCE účastnili Pavel Pokorný a já, na druhé straně mj. starosta Prahy 1. Před vlastním rozhovorem jsme absolvovali prohlídku celého objektu s podrobným komentářem.

Především, dům ohromně prokoukl. Náš hlavní zájem se pochopitelně soustředil na modlitební sál v 1. patře. Věděli jsme totiž, že zde byly odkryty fragmenty původní výmalby, tzv. iluzorní architektury, jak ji známe z rytin z roku 1861. Jaké bylo naše překvapení, když se ukázalo, že výmalba se zachovala po téměř celých stěnách a naší na polovině stropu. Byl to úžasný dojem, jako bychom se ocitli zpátky na začátku 19. století. Zde památkáři nerestaurovali původní barvy, prostě se jen odkrylo, co bylo roky ukryto pod pozdějšími vrstvami. V bývalém farním bytě nás čekalo ještě větší překvapení. V jedné z jeho místností se zachovala naprosto kompletní malba, které ale byla vrácena původní barevnost. Prostě nádhera. V ostatních místnostech byla v době, kdy to byly byty, malba až na nepatrné fragmenty zničena. Jsou tedy nově vybíleny.

Mluvíme-li už o malbách, na fasádě domu bývalo vyobrazení nějakého svätce. Když dům koupili evangelíci, tak k nelibosti místní svatopetrské farnosti obraz zabílili. Teď se ukázalo, že venkovní obrazy byly dokonce dva a že se pod zabílením zachovaly v poměrně slušném stavu. Budou obnoveny.

Ale vraťme se dovnitř. Dům je vybaven novými podlahami místo původních ze shnilých fošen. Gruntovně jsou opraveny krovy. Co šlo zachovat, bylo zachováno a je barevně odlišeno od nových trámů, ty byly doplněny klasickou tesařskou technikou bez hřebů, jako třeba v kostele v Hořátkvi. Celé podkroví, kam jsme se při první návštěvě nemohli ani podívat pro nebezpečí propadnutí, je dnes celistvým a impozantním prostorem. Velkou proměnu získaly také sklepy s mohutnými valenými klenbami, v největším z nich plánují zřídit divadelní sál. Sousední sklep je s přízemím propojen točitým schodištěm, které před dvěma lety bylo v nevábném stavu a dnes působí jako umělecký artefakt.

Tolik k popisu dnešního stavu domu. Rozsah zachovaných „fresek“ v hlavním sále poněkud zkřížil naše původní představy, že zde rozmístíme několik namyšlených panelů k historii domu i pražských evangelíků. Takže to nakonec vypadá, že ze zamýšlené expozice zůstane jen koutek s interaktivním terminálem a menší vitrinou. Co ale zůstává a s čím i pan starosta počítá, je pamětní deska, která přijde umístit na fasádu domu a která bude připomínat historii místa. Bude trojjazyčná, o anglický překlad nápisu se zasloužila Míša Petříčková.

Co říci na závěr. Postupně jsme se museli rozloučit s ideou muzea i s ideou podrobnější expozice. Důležité však je, že město chápe jeho historický domů a že se jej podařilo dát do dnešního krásného stavu.

Jan Mašek

Kronika Pěvců

Část 2.: Rothenburg

Když jsme 15. dubna 1990 poprvé vycestovali nejen za hranice všedních dnů, ale i za hranice naší republiky, nejeli jsme cizím autobusem, ale vlastními auty. Tenkrát jich jelo celkem 5. Někteří na to dodnes vzpomínají, protože si odtamtud přivezli nezapomenutelné zážitky, jiní na to vzpomínají zase proto, že si odtamtud přivezli svou budoucí manželku. Přestože jsme byli všichni křesťané, vstávali jsme nekřesťansky brzo. V Lydčíně autě nás jelo 5. Mistryně sbormistryně Lydka, její manžel inženýr architekt Hanuš, grafička Karolína Petříčková, hudební skladatel Blahoslav Rataj a moje maličkost. Vzhledem k tomu, že jsem byl pěvecký laik a navíc hudebně hluch, dozvěděl jsem se tam o hudbě a hudebních skladatelích mnoho zajímavého a nového. Například jaký je rozdíl mezi Mozartem, Beethovenem, Vivaldim, Bedřichem Smetanou a Blahošem Ratajem. Byl jednoznačný. Pouze Blahoš Rataj psal pro Naše Pěvce.

Na hranicích byla fronta asi 100 metrů, ale moc dlouho jsme nečekali. Připravili jsme si do ruky pasy kvůli razítku a peníze, ale nakonec si nás jenom spočítali a mohli jsme pokračovat dál. I když jsem měl celou cestu brýle na očích, tak jsem neviděl ani jednoho ocelového ježka, natož pak samopalníka se psem!

Kousek za hranicemi probíhaly namátkové policejní kontroly. Všichni jsme projeli bez problémů, akorát Jendu Růžka zastavili a dobu ho tam dusili. Nakonec ho ale pustili, takže jsme nemuseli shánět nového varhaníka.

V Rothenburgu nás srdečně přivítali milí faráři, manželé Gabriela a Ernst Burmannovi. Napřed nás paní farářka provedla místním Svatojakubským kostelem a udělala nám podrobný výklad v němčině, což bleskurychle překládala

Dan Heller z tenorů. A když se Danovi zdálo, že nám toho říká málo, tak to trošku „rozvedl“ a dozvěděli jsme se toho mnohem víc, než nám řekla ona.

Po výkladu se nás každého ptala na jméno a zaměstnání, případně nějaké další podrobnosti. Každý si připravil svou řeč. Někdo v němčině, jiný v angličtině. Kdo si nebyl jist, řekl to v češtině a Dan to pak přeložil. Abych Danovi ušetřil práci, naučil jsem se to předem v němčině. „Jmenuji se Čestmír Muzikář, pracuji v tiskárně a Johann Guttenberg byl můj starý kolega.“ Dodnes nechápu, co bylo na mém povolání ručního sazeče tak veselého, že se všichni tak smáli. Paní farářka se zeptala Dana, jestli opravdu pracuji jako ruční sazeč a on jí to potvrdil.

Přespali jsme na zemi na karimatkách v rozlehlé jídelně. Komu se ještě nechtělo spát, mohl si hrát stolní fotbal, kulečnick, deskové hry a jiné nebo si vytáhnout z peněženky svoje papírová platidla a v jedné speciální místnosti si je prosvítit UV světlem, jestli jsou pravé.

Přestože bylo v našem itineráři napsáno ZÁKAZ PŘEVÁŽENÍ POMLÁZEK, tak to asi nebylo nijak zvlášť zdůrazněno, protože v pondělí se mezi námi objevilo hned několik pomlázek. Spíš než svištění proutků ale byl slyšet dámský křik. Většina děvčat ale zřejmě neznala zavedenou dlouholetou tradici, nebo spíš nechtěla znát, která velí, že dopoledne chodí kluci s pomlázkou a odpoledne je holky polévají a začaly nás polévat už ráno. Jak to vypadalo v koupelně, to snad ani nemusím dodávat!

Pak jsme splnili svou povinnost, proč jsme sem vlastně přijeli a zaspívali tam. Pak jsme se odebrali asi 2 km do Detwangu, kde jsme měli připravený oběd. Byla to velice zajímavá stavba v prudkém svahu, takže přestože budova nebyla vyšší než 2 patra, tak to mělo postupně 4 východy, pokaždé z jiného podlaží.

Cestou z Rothenburgu jsme se zastavili v Norimberku. Zaparkovali jsme v jedné postranní uličce. Když jsme vyrazili do centra, majitelka auta Lydka řekla, že si musíme zapamatovat název ulice, abychom našli auto. Okamžitě jsem odvětil: „To nebude problém. Je to Okenní ulice.“ „Cože? Fensterstrasse?“ „Ne. Okkenstrasse.“

Čestmír Muzikář

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je v neděli 23. 5. 2021.

Květnové číslo vyjde 30. 5. 2021.

Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.

Žalm 24,1

Ekologická sekce České křesťanské akademie
ve spolupráci se spolkem Nad Draňanským údolím,
OS na ochranu památek v Dolních Chabrech
a s městskou částí Praha-Suchbát

Vás srdečně zvou
na čtrnáctou

Ekumenickou bohoslužbu za krajinu

v sobotu

22. května 2021 v 16 hodin

**na levém břehu Vltavy,
na zahradě na Sedleckých skalách**

Pouť na bohoslužbu

začíná u kostela Stěti sv. Jana Křtitele

v Dolních Chabrech ve 12 hodin a pokračuje
pěšky krajinou se zastávkami.

Prohlídka kostela možná již od **11 hodin**.

Při bohoslužbě v 16 hodin

kázáním poslouží **Milos Hejzlar**, kazatel Cirkve
bratrské v Benátkách nad Jizerou. Účast přislíbili
duchovní z dalších církví.

Po bohoslužbě (cca 16.45)

besedu na téma **Kdo vládne naší přírodě?** uvede
hydrobiolog a ekolog **Dr. David Pithart** z organizace
Beleco, která se věnuje ochraně přírody.

Za současné situace se podmínky pro pořádání akcí mohou každou chvíli
změnit, proto prosíme, ověřte si předem, zda se bohoslužba koná,
na www.drahan.chabry.cz nebo facebook.com/EkologickaSekceCKA.

V průběhu akce prosíme o vzájemnou ohleduplnost
s přihlednutím k aktuálně platným hygienickým požadavkům vlády.

Bohoslužba se koná jako obvykle na zahradě na Sedleckých skalách
(GPS 50°08'22.1"N 14°23'32.4"E) nedaleko žlutě značené cesty
ze Suchdola do Růžtok. Pohodlně po rovině (cca 15-20 minut chůze)
je místo dosažitelné ze zastávek MHD v Praze-Suchdole (Budovec 147,
Kamyčka 107, 147). Je možné také strmě vystoupat od železniční
zastávky Praha-Sedlec nebo od přívozu v Sedci.

Více na www.drahan.chabry.cz

Obsah čísla:

SVOBODA? SVOBODA!.....	1	Letošní konfirmandi.....	6
Výtah z jednání staršovstva.....	2	Projekt Truhlářská – stav 2021.....	7
Hledáme příštího faráře III – finále.....	4	Kronika Pěvců.....	9
„Kudy kam a kudy dál...“.....	5	Kalendář na květen 2021	12

Kalendář na květen 2021

Bohoslužby	2 5. VP	Pavel Pokorný, P. Ruml (konfirmace)
9:30 on-line na	9. 5.	Zvonimír Šorm
http://dejvice.evangelnet.cz/line-vysilani	16. 5.	M. Trgalová
Fyzicky – přihlášení od pondělí před následující nedělí (změna vyhrazena)	23. 5. VP	P. Ruml, M. Trgalová, Svatodušní svátky (konfirmace)
	30. 5.	Zdeněk Susa

Bohoslužby on-line + určené počty účastníků + Večeře Páně podle vývoje situace a aktuálního upřesnění

Přímý odkaz na YouTube kanál „ČCE Praha – Dejvice“:

https://www.youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQI2tI8Ik-_Fw

Konfirmandi pátek v 17:00 (on-line)

Křesťan. služba 16. 5.

Děti + maminky

Nedělníci

X-cátníci

Naši pěvci

středa v 18:00 (on-line)

Zpívání

Modlitby Taizé

VŠECHNA OSTATNÍ SETKÁNÍ BUDOU OZNAMOVÁNA AD HOC

Hodina pohybu

DLE VÝVOJE SITUACE

Biblická hodina

viz webové sborové stránky a sborové dopisy

„Obcování“

3. 5. 20:00 (on-line)

(generace 35-50)

Klub poznávání

Křeslo pro hosta 27. 5.

Staršovstvo 6. 5. v 19:00 (on-line)

Ostatní

Bohoslužby za krajinu 22. května 16:00 Sedlecké skály
Synod ČCE 20.-21. 5.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední nedělí předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Raděina 12, 161 00 Praha 6 – Libeň, tel.: 730 196 658, henychova@atlas.cz. Adresa sboru: Fami sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, **č. ú. 2400319773/2010**, var. symbol: **salár =101**, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103